

Police, 6 września 2012 r.

**Przewodniczący
Komisji Rewizyjnej
Rady Powiatu w Policach
Janusz Szwyd**

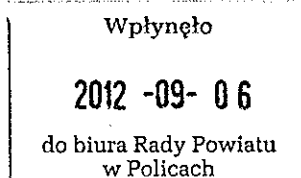
Rada Powiatu w Policach

Wniosek

Komisja Rewizyjna Rady Powiatu w Policach, w oparciu o sprawozdanie z przeprowadzonej kontroli w sprawie skargi pani Barbary Kowalskiej z dnia 15 marca 2012 r., dotyczącej działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach, zleconej uchwałą Nr XIV/120/2012 Rady Powiatu w Policach z dnia 27 kwietnia 2012 r., zwraca się do Rady Powiatu w Policach z wnioskiem o podjęcie uchwały uznającej ww. skargę za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI REWIZYJNEJ

Janusz Szwyd

Police, 6 września 2012 r.

**Przewodniczący
Komisji Rewizyjnej
Rady Powiatu w Policach
Janusz Szwyd**

**Pan
Zbigniew Kropidłowski
Przewodniczący
Rady Powiatu w Policach**

Działając na podstawie uchwały Nr XIV/120/2012 Rady Powiatu w Policach z dnia 27 kwietnia 2012 r., przedstawiam w załączeniu „Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w Policach z przeprowadzonej kontroli w sprawie skargi pani Barbary Kowalskiej z dnia 15 marca 2012 r., dotyczącej działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach”.

**PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI REWIZYJNEJ**

Janusz Szwyd

Sprawozdanie

Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w Policach z przeprowadzonej kontroli w sprawie skargi pani Barbary Kowalskiej z dnia 15 marca 2012 r., dotyczącej działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach

Komisja w składzie:

Janusz Szwyd – Przewodniczący Komisji

Mariusz Sarnecki – Wiceprzewodniczący Komisji

Andreas Kardziejonek – Sekretarz Komisji

Waldemar Echaust – Członek Komisji

Działając na podstawie uchwały nr XIV/120/2012 Rady Powiatu w Policach z dnia 27 kwietnia 2012 r. przeprowadziła kontrolę w sprawie skargi p. Barbary Kowalskiej. Kontrolę przeprowadzono na posiedzeniach Komisji w dniach 17.05.2012 r.; 31.05.2012 r. oraz 6.09.2012 r.

W posiedzeniach Komisji uczestniczyli :

- skarżąca pani Barbara Kowalska z mężem
- dyrektor PCPR w Policach pani Beata Karlińska
- pracownice PCPR w Policach panie Janina Dobosz oraz Marzena Dżon
- wicestarosta Powiatu Polickiego pani Anna Rybakiewicz.

Po wysłuchaniu stron i opinii radcy prawnego jak również analizie dokumentacji przekazanej przez pracowników PCPR w Policach dotyczącej przedmiotowej sprawy, Komisja stwierdza :

Dnia 15 marca 2012 r. pani Barbara Kowalska wniosła pismo do Dyrektora Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego. W piśmie tym pani Kowalska skarżyła się na działalność Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach. Zarzuty skarżącej dotyczyły:

- 1) powierzania opieki na dzieckiem bez konsultacji, nieprzekazywania pieniędzy na opiekę nad dzieckiem – Jakubem Dalidowiczem,
- 2) opieszałości pracowników PCPR w regulowaniu statusu prawnego dzieci i związanego z tym faktem przedłużającej się procedury adopcji dzieci – czwórka dzieci i Jakub Kamieniarz,
- 3) braku współpracy PCPR ze skarżącą polegającym na nieodpisywaniu na pisma oraz nieudzielania pomocy finansowej,
- 4) ustanowienia zakazu odwiedzin przez córkę z dziećmi.

W konkluzji pisma Pani Kowalska „zwracała uwagę na sposób, metody i środki pracy” pracowników PCPR, które zdaniem skarżącej są niewłaściwe.

Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego przekazał pismo Pani Barbary Kowalskiej Staroście Polickiemu, który z kolei przekazał skargę Radzie Powiatu w Policach.

Uchwałą nr XIV/120/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. Rada Powiatu zleciła komisji rewizyjnej przeprowadzenie kontroli w sprawie skargi Barbary Kowalskiej. Komisja Rewizyjna zwróciła się do dyrektorki PCPR o wyjaśnienia, która w odpowiedzi na wystąpienie nadesłała:

- informację o stanie finansów;
- wyjaśnienia pracownika PCPR Pani Janiny Dobosz.

Komisja ustaliła co następuje:

Skarga dotyczy sfery zadań realizowanych przez PCPR w Policach, poczynając od 1 stycznia 2012 r., w ramach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. Nr 149, poz. 887 z późn. zm.). Przed 1 stycznia br. zadanie to było realizowane w ramach ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Rodzina Państwa Kowalskich pełniła funkcję niespokrewnionej z dzieckiem zawodowej rodziny zastępczej o charakterze pogotowia rodzinnego. Na tą okoliczność zawarta była stosowna umowa pomiędzy skarżącą a PCPR w Policach. Dzieci umieszczane były w ww. rodzinie na podstawie postanowienia sądu i skierowania z PCPR w Policach. Wszelkie kwestie związane z działalnością PCPR w Policach w stosunku do ww. rodziny wiązały się z nadzorem nad działalnością systemu opieki zastępczej. Forma niespokrewnionej z dzieckiem zawodowej rodziny zastępczej - pogotowie rodzinne, jaką pełnili Państwo Kowalscy, jest specyficzna w porównaniu z innymi tego typu rodzinami, gdyż z założenia dzieci kierowane są tam tymczasowo. Ta forma opieki jest stosowana np. w przypadku, gdy dziecko trzeba zabrać od rodziców a jego sytuacja jest zupełnie nieuregulowana, albo gdy matka pozostawia dziecko w szpitalu po urodzeniu, a jest duża szansa na szybką adopcję.

Ad 1

Według wyjaśnień PCPR w dniu 6 lutego 2012 r. matka małoletniego Jakuba Dalidowicza zrzekła się w Sądzie Rodzinnym władzy rodzicielskiej. W celu przeprowadzenia procesu adopcyjnego należało ustanowić opiekuna prawnego dziecka. Pani Dobosz na opiekuna zgłosiła Panią Barbarę Kowalską, gdyż Jakub przebywał w Pogotowiu Rodzinnym u Państwa Kowalskich. Według PCPR praktyka taka (tj. wskazywania na opiekunów prawnych – osób, które wcześniej miały styczność z dzieckiem) była stosowana wielokrotnie. Nadto PCPR powołał się na treść art. 149 § 4 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2012 r. poz. 788 – tekst jednolity). Zgodnie z tym przepisem w razie potrzeby ustanowienia opieki dla małoletniego umieszczonego w pieczy zastępczej, sąd powierza sprawowanie opieki, przede wszystkim:

- 1) w przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej - rodzicom zastępczym,
- 2) w przypadku umieszczenia dziecka w rodzinnym domu dziecka - osobom prowadzącym ten dom,
- 3) w przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego - osobom prowadzącym tę placówkę,
- 4) w przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej: socjalizacyjnej, specjalistyczno-terapeutycznej, interwencyjnej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej - osobom bliskim dziecka

Według PCPR Pani Kowalska nie otrzymała, pieniędzy z tytułu sprawowania opieki prawnej nad Jakubem Dalidowiczem gdyż, dziecko to fizycznie przebywało w rodzinie proadopcyjnej a nie u skarżącej.

Skargę w tym zakresie należy uznać za nieuzasadnioną. Postępowanie PCPR należy uznać za zgodne z przepisami oraz merytorycznie słuszne. Pani Dobosz wskazując na opiekuna prawnego osobę, która miała już styczność z dzieckiem kierowała się zarówno treścią wyżej wymienionego przepisu prawa jak i dobrem małoletniego. Należy podkreślić, iż w ubiegłych latach praktyka taka nie była kwestionowana przez skarżącą. Także zarzut odmowy opłacenia przez PCPR zwrotu kosztów dojazdu do Sądu jest niewłaściwy. Organem, do którego skarżąca winna się zwrócić w tej kwestii był prowadzący to postępowanie sąd. Tym samym zarzut jest niezasadny.

Ad 2

Przedłużająca się procedura adopcji czwórki rodzeństwa według PCPR związana jest z brakiem osób gotowych podjąć adopcję lub sprawowania funkcji rodziny zastępczej dla tych dzieci. Aktualnie przebywają one w Domu Dziecka w Tanowie. Czynione są poszukiwania rodziny adopcyjnej przez Ośrodek Adopcyjny „MAM DOM” w Szczecinie.

Jakub Kamieniarz według wyjaśnień PCPR urodził się 2 października 2009 r. w rodzinie, gdzie matka jest upośledzona umysłowo i zaburzona psychicznie. Proces pozbawiania władzy rodzicielskiej dotyczył tylko matki i toczył się stosunkowo długo gdyż osoba ta opuszczała wielokrotnie swoje dotychczasowe miejsce zamieszkania nie podając nowego adresu. Pracownicy PCPR w Policach wspólnie z Dyrektorem dokonywali poszukiwania matki. Również w Szczecinie, na dworcach kolejowych i autobusowych, w schroniskach dla bezdomnych, u osób prywatnych. Z przedłożonych dokumentów wynika, iż 6 października 2009 r. zawiadomiono sąd o niewłaściwym sprawowaniu władzy rodzicielskiej przez matkę dziecka Joannę Kamieniarz. Celem zawiadomienia było pozbawienie matki praw rodzicielskich. Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział VIII Rodzinny i Nieletnich postanowieniem Sygn. akt: VIIIRNsm 2096/09 dnia 2 lutego 2010 r. stwierdził brak podstaw do pozbawienia władzy rodzicielskiej Joanny Kamieniarz nad małoletnim Jakubem Kamieniarzem. PCPR z ponownym wnioskiem o pozbawienie matki praw rodzicielskich wystąpił dnia 21 października 2010 r. Przed złożeniem wniosku pracownicy PCPR próbowali ustalić miejsce pobytu Joanny Kamieniarz. W dniu 13 października 2010 r. dwóch pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach udało się na Dworzec Główny w Szczecinie w celu odnalezienia Joanny Kamieniarz i przeprowadzenia rozmowy na temat jej dzieci. Podczas wizyty w Szczecinie odwiedzono takie miejsca jak: Dworzec Główny oraz pobliskie sklepy i butiki, Dworzec PKS oraz pobliski Tobruk. Postanowieniem z dnia 16 lutego 2011 r. Sąd pozbawił Joannę Kamieniarz władzy rodzicielskiej nad małoletnim Jakubem Kamieniarzem.

Zarzuty opieszałości pracowników PCPR w regulowaniu statusu prawnego dzieci i związanego z tym faktem przedłużającej się procedury adopcji dzieci należy uznać za bezzasadne. Oczywiście jest, iż niezmiernie trudne jest znalezienie osób gotowych do adopcji czwórki rodzeństwa. Świadczy o tym fakt, iż dzieci te do chwili obecnej nie zostały adoptowane. Podkreślić także należy, iż gospodarzem postępowania w sprawie pozbawienia praw rodzicielskich jest sąd i to ten organ w istocie ma główny wpływ na długość prowadzenia sprawy. Także w przypadku Jakuba Kamieniarza także trudno jest mówić o opieszałości PCPR. Pierwotne zawiadomienie zmierzające do pozbawienia matki praw rodzicielskich zostało rozstrzygnięte negatywnie. Tym samym musiały powstać nowe okoliczności, które uzasadniałyby złożenie ponownego wniosku. Okolicznościami takimi były brak kontaktu z dzieckiem (od maja 2010 r.) oraz nieustalenie miejsca pobytu Joanny Kamieniarz. Powstanie tych przesłanek umożliwiło złożenie PCPR wniosku o pozbawienie praw rodzicielskich, który został rozpatrzony przez sąd pozytywnie.

Tym samym zarzut jest niezasadny.

Ad 3

Skarżąca wskazała jako niezłatwione następujące sprawy:

- wystąpienie o zapomogę w 2004 r.,
- pismo z 19 października 2010 r. w sprawie cofnięcia przez Sąd zgody na odwiedziny babci u wnuka,
- pismo z 8 sierpnia 2011 r. w sprawie zapomogi na podręczniki.

Według wyjaśnień PCPR przyjętą praktyką było nieodpowiadanie na pisma pracownikom. Na wnioski odpowiadano decyzjami, a inne sprawy były omawiane ustnie. W aktach Państwa Kowalskich nie ma wniosku o pomoc na zagospodarowanie. Sprawa cofnięcia zgody na odwiedziny babci u wnuka leżała w gestii sądu. Ten organ rozstrzygnął powyższą kwestię 22 marca 2011 r. W 08.08. 2011. zwrócili się do PCPR o częściowy zwrot kosztów utrzymania dzieci. W sprawie wniosku z 8 sierpnia 2011 r. nie wydano decyzji pozytywnej, ponieważ Państwo Kowalscy otrzymywali takie świadczenie. W piśmie nie ma mowy o zakupie książek. Tym samym zarzut jest niezasadny. Należy jednak zwrócić uwagę, iż przyjęta w PCPR zasada nie odpowiadania na pisma jest niewłaściwa i każde skierowane do tej instytucji pismo winno doczekać się merytorycznej odpowiedzi. Komisja rewizyjna wnioskuje o zmianę powyższego trybu postępowania.

Ad 4

W kwestii zakazu odwiedzin Pani Kowalskiej przez jej córkę wraz dziećmi PCPR wyjaśnił, iż córka skarżącej Pani Mucha prowadzi w Szczecinie Rodzinny Dom Dziecka. W okresie wakacji 2011 r. i w ferie zimowe 2012 r. przywiozła 7 dzieci w gościnę i pod opiekę swoich rodziców. Pracownica PCPR Pani Janina Dobosz uznała, że ta sytuacja powoduje pogorszenie warunków dzieci przebywających w Pogotowiu - było ich 4, zwłaszcza, że całe mieszkanie Państwa Kowalskich składa się z trzech pokoi, w tym dwa małe położone na górze a dostęp do nich jest po wąskich i stromych schodach. Działania PCPR w Policach w tym zakresie należy ocenić pod kątem sprawowania nadzoru nad działalnością systemu opieki zastępczej. PCPR winien przy podejmowaniu swych decyzji winien się kierować dobrem dzieci. Zwrócenie uwagi na zagrożenia związane z przebywaniem znacznej liczby dzieci na małej powierzchni nie może być ocenione negatywnie. Pani Kowalska winna układać swe kontakty z rodziną w sposób, który nie powodowałby pogorszenia komfortu przebywającej u niej dzieci. Tym samym zarzut jest niezasadny.

PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI REWIZYJNEJ

Janusz Szwyd

